

SKUTEČNÝ VÝZNAM ČASU

www.inspirala.cz

Pravidelně své stárnutí vesele oslavujeme a do každého nového „krátkého“ roku si jeden druhému přejeme vše nejlepší. Nevyhnutelným důsledkem je pak to, že rok od roku skutečně stárneme. A příčinou je právě naše pokřivené a umělé pojetí faktoru čas(u). Ve skutečnosti je to iluze, jíž se nejsme schopni vzdát. Význam, který jí připisujeme, je pro nás příliš velký. Neustále počítáme minuty, hodiny, dny, týdny, měsíce či roky. A proč vlastně? Je to zcela nesmyslné. Kromě jiného to našemu tělu poskytuje příčinu pro iluzi stárnutí. My však nemusíme stárnout!

A nyní se budeme věnovat faktoru čas – snad největšího nepřítele všech procesů vašeho života.

V závislosti na okolnostech je vám pozitivně, nebo negativně „nakloněn“.

Pokud jej vnímáte v souvislosti s iluzí stárnutí a vnitřních hodin člověka, pak je spíše vaším nepřítelem. Životem procházíte většinou rychle – a příliš spěcháte. Roky plynou a vy jenom tiše přihlížíte, jak vám čas utíká.

Co se týče kvality vašeho života, propůjčili jste této uměle vytvořené iluzi obrovskou moc. Váš duch a vše kolem vás se řídí podle této iluze. Rádi byste v životě dosáhli toho nebo onoho, kdyby jste jen – což je vaše argumentace – měli trochu více času.

Skláníte se před touto obrovskou lží. Ve skutečnosti však máte všechnen čas světa na to, abyste svého ducha naplnili radostí z prožitků. Inkarnovali jste se na hmotnou úroveň bytí proto, abyste tento klam zrušili, rozpustili a určili času zcela nový význam.

Dosud jste si jej vykládali nesprávně a nechávali od něho utláčet. **Ženete se vlastním životem a neustále přitom máte pocit, že to nebo ono nestiháte, anebo že čas příliš rychle ubíhá. Podíváte-li se do zrcadla, tuto iluzi ještě posílíte, poněvadž se vám zdá, že příliš rychle stárnete – a tento váš dojem se zákonitě musí ve vašem životě také projevit.**

Pravidelně své stárnutí vesele oslavujete a do každého nového „krátkého“ roku si jeden druhému přejete vše nejlepší.

Nevyhnutelným důsledkem je pak to, že rok od roku skutečně stárnete. A příčinou je právě vaše pokřivené a umělé pojetí faktoru čas(u). Ve skutečnosti je to iluze, jíž se nejste schopni vzdát. Význam, který jí připisujete, je pro vás příliš velký. Neustále počítáte minuty, hodiny, dny, týdny, měsíce či roky. A proč vlastně? Je to zcela nesmyslné. Kromě jiného to vašemu tělu poskytuje příčinu pro iluzi stárnutí. Vy však nemusíte stárnout!

Neustále potřebujete nějaký orientační bod, jinak se ztrácíte. **Měli byste však své vnímání času, respektive pocit, jenž si s ním spojujete, přeformulovat; aby ho vaše vědomí nevnímalo jako stárnutí, ale pouze jako orientační bod, který vám umožní procítit proces naplňování vašich neustále se stupňujících vnitřních i vnějších poznatků. NIKDY**

byste při dosahování svých cílů neměli dopustit, aby na vás čas tlačil. Tento tlak je zhoubný, produkuje jenom negativní emoce a přináší stejné neblahé důsledky.

Čas v podobě, v jaké jej znáte, je iluze. Je to vaše míra, podle níž se orientujete na vaší úrovni bytí. Vnímáte jej pouze lineárně a rozlišujete mezi minulostí, přítomností a budoucností. Jestliže se vám jej však podaří „zakřivit“, všechny časy budou probíhat současně a paralelně vedle sebe. Ten, kdo ovládne čas, rozpozná smysl a účel této iluze, ba umí s časem pracovat, je skutečným mistrem času i prostoru. Čas se stejně jako všechno ve vesmíru pohybuje kruhovými pohyby a má konstantní rychlost. Je to neustálý a neměnný rytmus. Čas sice existuje, ale má zcela jiný charakter než ten, jaký mu připisujete vy.

Čas kdysi pradávno vytvořil Prvotní zdroj, aby bylo možné rozlišovat mezi jednotlivými úrovněmi poznání.

Bez času by nebylo možné rozpoznat růst ani zrání. Z toho důvodu vznikl čas v podobě myšlenky Prvotního zdroje. Ohraničuje jednotlivé zkušenosti a poskytuje jim časový rámec, okno, v nekonečném a neomezeném vesmíru. Zkušenost se tak může uložit – a teprve poté je růst viditelný.

Význam času však nemá nic společného s tím, jak jej vnímáte vy. Připisujete mu zcela jinou hodnotu, než jakou ve skutečnosti má. Omezujete tak svého ducha, ovlivňujete své stárnutí i jednotlivé etapy ve svém zdánlivě krátkém životě.

Necháváte se časem tlačit a ovládat – a vůbec si přitom neuvědomujete, že jej můžete měnit podle svých představ. Pokud byste jej začali vnímat jinak, zjistili byste, že jej lze i natahovat. **Čas je pouze pocit; ve skutečnosti totiž neexistuje. Je to pocitový stav vašeho bytí. Duch dovede najednou fungovat ve více časových úrovních. Vedle sebe existuje současně více pravděpodobností; jsou to nerealizované možnosti duše, které však nemají hlubší význam z hlediska poznání určité bytosti. Tyto úrovně jsou ve skutečnosti iluzorní a nereálné.** Nacházejí se v nich pouze všechny možnosti duše, pro něž se nerozhodla a neuskutečnila je. Když se v určité životní situaci a v určitém okamžiku pro něco rozhodnete, potom všechny ostatní roviny možností v daném okamžiku zaniknou a přestanou vedle vaší roviny bytí existovat. Dokud se však nerozhodnete, veškerá pomyslná časová okna možností zůstanou otevřená a vaše myšlenka se bude realizovat ve všech svých aspektech. Jakmile je zkušenost dokončena, předchozí možnosti se zruší a časová okna se uzavřou.

To je důvod, proč jsou věštci a vykladači karet schopni vidět vždy jen jednu eventuální možnost. Konečný výsledek je však závislý pouze na svobodném rozhodnutí duše.

Výklad současnosti a budoucnosti se řídí na základě svobodné vůle bytosti. A tudíž je to jenom jedna možnost, jak by budoucnost vypadat mohla, přičemž to ale navíc závisí na pocitech, jež dotýčný v daném okamžiku prožívá. Nedovedete-li proto zachovat neutrální (vyrovnaný) vnitřní postoj, není radno chodit ke kartářce. To, co vám vyloží, bude vždy pouhým odrazem vašich obav a emocí v daném okamžiku.

Zůstanete-li však neutrální, může věstec / věstkyně postihnout i skutečné možnosti, a na jejich základě sestavit i budoucí obraz. Jestliže se nedovedete od emocí odpoutat, bude předpověď ukazovat pohled jen na jednu možnost přítomnosti či budoucnosti. Bude to možnost, která bude odrazem, zrcadlením emoce, již pociťujete při výkladu karet. Poté, co se pro jednu z možností rozhodnete, brány ostatních se navždy a neodvolatelně uzavřou.

Thovt

S každou novou myšlenkou se vytváří další a další časové okno spojené s celým spektrem možností, které jsou potenciálem pro formování možné budoucnosti. Jakmile je bytost prozkoumá a jednu z nich si zvolí, ostatní časová okna se opět uzavřou a možnosti v nich obsažené se smažou.

Tyto možnosti lze vyvolat jen do okamžiku, v němž se rozhodnete. Každé vaše rozhodnutí, které jste kdy učinili, je navždy uloženo v jádru květu života a v Prvotním zdroji – a vy je můžete kdykoliv vyvolat.

K tomu je třeba, abyste se naučili „ohýbat“ čas a vědomě se pohybovat z jedné úrovně poznání do druhé. Zdánlivá minulost s možnou budoucností poté splynou v jedno. Pro toho, kdo umí prolomit iluzorní hranice času, je snadné nahlédnout do minulosti i do budoucnosti. Jednoduše otevře jiné časové okno, které existuje současně vedle toho okamžitého a skrze něj prohlédne do paralelních světů. Nezobrazí se mu však žádné další možnosti, neboť to je zcela jiný proces. Časová okna jsou vaše uskutečněná rozhodnutí a jejich odraz v realitě.

Nicméně každé rozhodnutí, které bytost učiní, mění celkový obraz její budoucnosti. Proto je budoucnost neomezená a zdánlivě „nadčasová“. Čas totiž skutečně existuje pouze na to, aby bylo možné porovnávat stupně poznání a kvůli jejich kontrole v oblasti zdánlivě pevného světa. Je to pouze kontrola procesu uvědomování si a růstu duše. Čas nikdy neměl být měřítkem stárnutí; tento význam jste mu připsali vy sami, je to pouze vaše iluze.

Připravili jste se tím o nesmrtelnost a neomezenost svého těla a ducha. Žijete v sebeklamu, jestliže si myslíte – nebo ještě hůř, když jste přesvědčeni o tom –, že musíte zestárnout a zemřít. Navíc umocňujete tuto víru svými obavami, že ve stáří nebudete dostatečně materiálně zaopatřeni. Tím propůjčujete času i stárnutí váhu, což váš život zbytečně zkracuje a především hodně nepříjemňuje. Dejte si říct – naletěli jste celým svým tělem a svou duší, a nyní je třeba, abyste se od této lži osvobodili!

Jste toho schopni; avšak vím, že není pro vás snadné zbavit se svých pevných přesvědčení, které každý den žijete. Ale vězte, že to, o čem vám tu vyprávím, je pravá podoba vaší skutečnosti.

Kdybyste tuto pravdu znovu dovedli přijmout, vaše epifýza a hypofýza by opět rozkvetly, rozvinuly svoji funkci – a váš duch by zazářil. Tyto překrásné květiny sídlící ve vašem mozku jste donutili k hlubokému spánku a přemluvili své tělo, aby potlačilo jejich funkci. Víte, že právě to je příčinou, proč umíráte?

Víte, že jste pouze svým přesvědčením, že musíte zestárnout a zemřít, přinutili své tělo k tomu, aby omezilo funkci těchto žláz? Kdyby hypofýza začala opět naplno fungovat, uvolnil by se hormon, a ten by proces umírání okamžitě zastavil. Ve stejném okamžiku byste přestali stárnout; protože i to je pouze iluze vašeho rozumu, nikoliv skutečná realita.

Proč jste času připsali takovou nesmyslnou důležitost? Tím jste uvedli do pohybu zbytečný proces stárnutí. Je to iluze a vy ji musíte prohlédnout, jinak se nevyvázete z pout této úrovně bytí. Vaše vědomí musí tuto skutečnost přijmout jako realitu a procítit ji.

Nebude pro vás snadné zlomit tuto falešnou realitu smrti. V hmotném světě jste propojeni s davovým vědomím všech inkarnovaných bytostí, a tudíž bude k rozpuštění tohoto klamu potřeba velmi silného ducha.

Pochopili jste konečně, proč vaše duše tolik touží po věčnosti a proč máte neustále pocit, že rychle stárnete?

Proč chcete být věčně mladí a proč z celého srdce toužíte po dlouhém životě?

Vaše duše se s vámi snaží komunikovat, ale vy si to vždy vyložíte špatně. Kráčíte přesně opačným směrem a ve snaze tento proces oddálit, vyhledáváte plastické chirurgy a žárlíte na mládí druhých.

Tato touha vaší duše je jejím opravdovým voláním o pomoc. Překonejte hranice času, uskutečňte vše, co vám říkám, a dosáhnete ztracené svobody. Potom budete moci o čase volně rozhodovat a ve svém těle setrváte tak dlouho, jak si to bude vyžadovat proces vašeho uvědomění a sbírání zkušeností.

Čas není mírou stárnutí, ale pomůcka pro vymezení a zachycení zakoušených úrovní poznání každé duše.

Vy jste připravili čas o jeho skutečný smysl, a proto jen vy sami se můžete z této lži také vymanit, uvědomíte-li si má slova a přijmete je za svá. Vraťte se ke svému pravému počátku a zbavte se pout, jež vás drží v zajetí jako otroky v této úrovni bytí.

Chápete, co vám tu říkám?

Necítíte, jak se vaše srdce touží otevřít?

Naslouchejte tomu, co se vám pokouším vysvětlit, a nezavírejte svá srdce mávnutím rukou s tím, že to je jenom pohádka. Je to pravda – a já vás prosím, abyste ji pochopili!

Jste uvězněni ve velké lži a celá vaše společnost tuto realitu odráží. Necháváte se pojistit, abyste byli „na stáří“ materiálně zabezpečeni, ale stejně se děsíte toho, co všechno se vám (ne)stane, až opravdu zestárnete. Tuto lež prožívá celá vaše společnost a vy se tímto klamem necháváte stále více spoutávat, aniž byste si připustili myšlenku, že existují i jiné možnosti.

Proč se zaplétáte do této mašinerie strachu a proč tak bezmyšlenkovitě přijímáte, že vaše tělo stárne a umírá? Dovolujete „mocným“, aby vás drželi v šachu, ba poslušně představujete svoji roli v jimi inscenované hře....(úryvek z kapitoly)

Ukázka je z knihy: THOVT a Projekt lidstvo

Autor: Kerstin Simoné